

Îmi este dor, și sper...

Gabriel Stănciulescu

Îmi este dor, și sper...

Iubito,
Îți scriu, în versuri, o scrisoare,
Te rog s-o iei ca pe-un denunț,
Sunt pe-o terasă, lângă mare,
Mă bate gândul să renunț.

Dar mai întâi, visez la tine,
Mi-e dor de nopțile turbate,
Stăteai tăcută lângă mine
Și ne priveam cu voluptate.

Acum faleza e pustie,
Este plin de pași, dar nu-s ai tăi,
Nu pot să accept c-o nerozie
A răcit un foc cu vâlvătăi.

Tristețea iar m-a prins de mână,
M-a dus pe-o plaja-ntunecoasă,
O rog spășit să aștepăte, până
Renunț la viața amoroasă.

Nu am să renunț așa ușor,
Iar denunțul îl trimit la Cer,
Să-mi dea iubire când mi-e dor,
Și îmi este dor, și dor, și sper...

Autor: Gabriel Stănciulescu